خبر کوتاه

پیشنهاد ۸۰ میلیون یورویی بایرن مونیخ برای دیبالا

نشریه ایتالیایی «کوریره دلو اسپورت» مدعی شد باشگاه بایرن مونیخ خود را آماده ارائه پیشنهادی ۸۰ میلیون یورویی به یوونتوس برای جذب پائولو دیبالا می‌کند. طبق این گزارش مدیران باشگاه یوونتوس اما قصد ندارند به این راحتی ستاره آرژانتینی‌شان را از دست بدهند و تنها در صورت دریافت پیشنهادی ۱۰۰ میلیون یورویی با جدایی وی موافقت خواهند کرد. این مهاجم ۲۵ ساله که از او به عنوان بزرگترین بازنده یوونتوس پس از آمدن کریستیانو رونالدو به این تیم یاد شده است، در فصل اخیر تنها ۱۰ گل برای بانوی پیر به ثمر رساند که این ضعیف‌ترین آمار گلزنی وی از زمان پیوستنش به یوونتوس در سال ۲۰۱۵ بوده است.مدیران باشگاه بایرن مونیخ با پایان دوره حضور فرانک ریبری و آرین روبن در این تیم، به دنبال تقویت تیم تحت‌هدایت نیکو کواچ به خصوص در فاز هجومی هستند و دیبالا یکی از گزینه‌های مدنظر آنها به شمار می‌رود. سادیو مانه، ستاره آلمانی منچسترسیتی هم مورد توجه باشگاه بایرن مونیخ قرار دارد.پائولو دیبالا ۲۵ ساله که تا سال ۲۰۲۲ با راه‌راه پوشان تورین قرارداد دارد، مورد توجه دو باشگاه منچستریونایتد و اینتر هم قرار دارد.

٦ گزینه سرمربیگری رُم

چند سرمربی ایتالیایی و خارجی گزینه‌های جانشینی کلودیو رانیری در تیم فوتبال رم هستند. تیم فوتبال رم در حالی فصل اخیر سری A ایتالیا را در رتبه ششمی به پایان برد که مدیران این باشگاه اکنون به دنبال استخدام سرمربی جدیدی هستند تا جانشین کلودیو رانیری کنند که اواسط فصل اخیر جای اوزه‌بیو دی‌فرانچسکو را گرفت.بر اساس گزارش سایت ایتالیایی «توتو مرکاتو وب»، جان پی‌یرو گاسپرینی سرمربی آتالانتا، مارکو جامپائولو سرمربی سامپدوریا، روبرتو دزربی سرمربی ساسولو و مائوریتزیو ساری سرمربی چلسی که مورد توجه یوونتوس هم قرار دارد، از گزینه‌های جانشینی رانیری در رم هستند.نشریه «گاتزتا دلو اسپورت» ایتالیا هم از رافائل بنیتس سرمربی اسپانیایی نیوکاسل و لوران بلان سرمربی پیشین تیم ملی فرانسه و پاری‌سن‌ژرمن به عنوان گزینه‌های خارجی مدیران باشگاه رم یاد کرده است.پیش از این حتی رسانه‌های ایتالیایی از ژوزه مورینیو، سرمربی پیشین تیم‌های اینتر، رئال مادرید و منچستریونایتد به عنوان یکی از گزینه‌های سرمربیگری رم یاد کرده بودند.

آرسن ونگر؛ گزینه اصلی جانشینی گتوزو در میلان

روز گذشته جنارو گتوزو، سرمربی میلان از سمت خود استعفا داد و سران باشگاه به دنبال یافتن جانشینی مناسب برای او هستند.

پس از اینکه میلان با قرار گرفتن در رده پنجم سری آ نتوانست سهمیه لیگ قهرمانان را کسب کند، جنارو گتوزو از سمت خود استعفا داد تا دست سران میلان برای پیدا کردن یک سرمربی جدید، باز شود.

طبق ادعای امروز رسانه های ایتالیایی، "آرسن ونگر"، گزینه اصلی جانشینی گتوزو در میلان محسوب می شود. سرمربی افسانه ای باشگاه آرسنال که از سال گذشته بدون تیم است، چندین بار از علاقه اش برای بازگشت به دنیای مربیگری سخن گفته و البته برخی شایعات از پیوستن او به پی اس جی به عنوان مدیر فنی حکایت دارند.

چیزی که شانس ونگر برای حضور در میلان را تقویت می کند، سابقه همکاری او با ایوان گازیدیس، مدیر اجرایی میلان است. گازیدیس به مدت ۱۰ سال در باشگاه آرسنال فعالیت داشت و این دو از یکدیگر شناخت کامل دارند. در واقع گادزیدیس تمام مدت فعالیتش در فوتبال را با ونگر همراه بوده است.

از سیمونه اینزاگی، مارکو جامپائولو، لئوناردو ژاردیم، مکس آلگری و اوزه بیو دی فرانچسکو، به عنوان دیگر گزینه های هدایت میلان نام برده می شود.

گازیدیس: می‌خواهم مالدینی مدیر فنی میلان باشد

وبسایت گل مدعی شد ایوان گازیدیس، مدیر اجرایی آث میلان قصد دارد بعد از جدایی لئوناردو از میلان، پائولو مالدینی را به عنوان مدیر فنی باشگاه منصوب کند.

باشگاه میلان روزهای حساسی را پشت سر می‌گذارد. روز سه‌شنبه لئوناردو از پست مدیریت ورزشی این باشگاه استعفا داد و در همان روز، گنارو گتوزو، سرمربی میلان هم استعفای خود را تقدیم باشگاه کرد. گتوزو چند ساعت قبل جدایی خود از میلان را اعلام کرده و گفته بود با اینکه دو سال از قراردادش باقی مانده از پست خود به عنوان سرمربی میلان استعفا خواهد داد.حالا وبسایت گل مدعی شده که ایوان گازیدیس، مدیر اجرایی باشگاه میلان قصد دارد پائولو مالدینی اسطوره این باشگاه را به عنوان مدیر فنی تیم منصوب کند چرا که امیدوار است میلان با مالدینی بار دیگر به روزهای اوج خود بازگردد. گازیدیس در مصاحبه‌ای با روزنامه گاتزتا دلو اسپورت که امروز چهارشنبه منتشر شد گفت:" ایده‌های ناب، بازیکنان بااستعداد و ساختار محکم و مناسب می‌تواند میلان را دوباره به روزهای اوج برگرداند. من می‌خواهم مالدینی مدیر فنی باشگاه باشد". مالدینی که در دوران ۲۴ ساله حضورش در آث میلان در ۹۰۲ مسابقه پیراهن این تیم را به تن کرده و رکوردار تعداد بازی برای این باشگاه است در سال ۲۰۰۹ بازنشسته شده و در سال ۲۰۱۶ پیشنهاد مدیران میلان برای پذیرفتن پستی در پشت صحنه را رد کرده است. هر چند مالدینی از ماه اوت گذشته به باشگاه بازگشته و در مدیریت میلان به ایفای نقش پرداخته.

کارخانه تولید بازیکن در برزیل چگونه کار می‌کند؟

طبق برآورد فدراسیون فوتبال برزیل بالای دوهزار بازیکن برزیلی در بیش از صد کشور در حال بازی کردن هستند که کشور پرتغال با بیش از ۴۰۰ بازیکن برزیلی رکورددار است و در بین پنج لیگ معتبر اروپا به طور میانگین در هر لیگ بیست بازیکن حضور دارند که در بین آنها سری آ ایتالیا بیش از دیگر لیگ‌ها بازیکن برزیلی در اختیار دارد اما این حجم از استعداد و بازیکن چگونه رشد می‌کنند و کارخانه بازیکن‌سازی این کشور چطور همچنان تولید انبوه دارد؟ از تاریخچه و فرهنگ فوتبالی همچنان جاری در این کشور که بگذریم (که باید هم بگذریم چون تاریخ و گذشته در دنیای پر شتاب امروز دلیل کافی برای پیشرو بودن در هیچ زمینه‌ای نیست) به سیستم و نحوه آموزش می‌رسیم که پایه اصلی رشد و نمو در هر رشته‌ای است.

برزیل صاحب ۸۰۰ باشگاه حرفه‌ای است و با احتساب تیم‌های پایه و دختران، ۱۱ هزار بازیکن عضو در فدراسیون دارد و در این بین دارای ۱۳ هزار تیم آماتور هم هست! این وسعت و جمعیت بازیکن قطعا نیاز به سازماندهی دارند و کار برنامه‌ریزی را سخت می‌کنند. فدراسیون به‌عنوان متولی در راس امور با کنفدراسیون آمریکای جنوبی و فیفا ارتباط تنگاتنگ دارد، وقتی در کلاس‌های مربیگری مدرک «سی» کنفدراسیون آمریکای جنوبی شرکت کردم به عینه این ارتباط را حس کردم و اینکه هشتاد درصد از محتوای درس‌ها متمرکز بر فوتبال پایه و آموزش صحیح بود. پس از فدراسیون، باشگاه‌ها به شدت روی فوتبال پایه حساسند و غالبا در هر شهر دارای چند آکادمی هستند که اجازه دسترسی محلی را هم به خانواده‌ها بدهند.

برای مثال هفته‌ای یک روز در آکادمی باشگاه «پالمیراس» مشغول به کارم و این حساسیت را می‌بینم، تمام تمرینات بر پایه ایده‌های همان باشگاه از قبل در اختیار مربیان قرار می‌گیرد و خانواده‌ها که به شدت به باشگاه مورد علاقه‌شان اطمینان دارند با روحیه و انرژی بالا کودک و نوجوانشان را در معرض آموزش قرار می‌دهند. اما آن ۱۳ هزار تیم آماتور که به دو شکل اداره می‌شوند یا به شکل محلی که با کمک اسپانسرهای محلی مثل سوپرمارکت‌ها و رستوران‌ها و... حتی متمولین، شارژ مالی می‌شوند یا مهم‌ترین حامی این دسته از تیم‌ها، شهرداری هر شهر است. آنها با در اختیار قرار دادن زمین‌های مختلف که پیش از این نیمی از آنها حتی زمین فوتبال نبوده‌اند و مطابق با این هدف تغییر کاربری داده‌اند کودکان و نوجوانانی که شاید توان مالی شرکت در آکادمی باشگاه‌های بزرگ را ندارند بدون پشتوانه نمی‌گذارند و حمایتشان می‌کنند، در این زمینه هم تجربه‌ای که کسب کردم کار اجباری من و دیگر شرکت‌کننده‌های کلاس‌های مربیگری فدراسیون در این زمین‌ها بود و دیدن استعدادهایی که فرصتی دارند تا آموزش ببینند بسیار لذت‌بخش بود.

در کنار همه اینها رسانه‌هایی که جملگی خصوصی‌اند و رقابت‌های مختلف به همراه پوشش مناسب برای کسانی که کمتر فرصت دیده شدن دارند، می‌گذارند هم بی‌تاثیر نیستند. شعار مشترک همه آنها این است: فوتبال برای همه، فرصت برای همه. دو فینال معتبر اروپایی بین آرسنال - چلسی و لیورپول - تاتنهام در پیش داریم که در مجموع شش بازیکن برزیلی در آن بازی خواهند کرد. آلیسون، فابینیو، فیرمینو، لوکاس مورا، دیوید لوئیز و ویلیان محصولات همین کارخانه‌اند. کارخانه‌ای که نهال‌هایی که در گلخانه دارد را تا آنجا که می‌تواند تنها نمی‌گذارد تا در نهایت در زمین‌هایی ریشه کنند که محصول رویایی‌شان در تاریخ بماند.

تاثیر کیفیت لیگ جزیره بر لیگ قهرمانان

فینال لیگ قهرمانان اروپا بین دو تیم انگلیسی برگزار خواهد شد و لیورپول و تاتنهام در ورزشگاه متروپولیتانو شهر مادرید به مصاف هم خواهند رفت. حضور دو انگلیس در فینال لیگ قهرمانان نشان از قدرت کنونی لیگ جزیره و برتری کیفی آن نسبت به دیگر لیگ‌های معتبر و سطح اول اروپا دارد.این اتفاق زمانی شکل جدی به خود می‌گیرد که فینال لیگ اروپا نیز با حضور آرسنال و چلسی کاملا انگلیسی است. در اینجا به نکاتی که دلایل اصلی حضور تیم‌های لیگ جزیره در دو فینال معتبر اروپا به حساب می‌آید، نگاهی می‌اندازیم:

حضور مربیان سطح اول و با دانش در لیگ جزیره

*لیورپول با حضور کلوپ در آنفیلد در ۲ فصل اخیر نمایشی متفاوت چشم‌نواز را در فوتبال اروپا به نمایش گذاشته است و در اصل نگرش فوتبال مرد آلمانی اسلحه اصلی لیورپول در چند فصل اخیر بوده که منجر به ۲ حضور متوالی در فینال لیگ قهرمانان شده است.

*در دیگر تیم‌ها هم این روال محسوس قابل مشاهده بود، پپ درمن‌سیتی که در لیگ قهرمان شد و در لیگ قهرمانان دریک‌چهارم نهایی مقابل تاتنهام حذف شد.

*تاتنهام با درایت پوچتینو در حالی که در لیگ به دلیل مصدومیت متوالی ستاره‌های بدون جانشین از کورس جا ماند در لیگ قهرمانان با در هم شکستن آژاکس شگفتی‌ساز راهی فینال شد.

*آرسنال با متخصص لیگ اروپا اونای امری که تجربه هدایت سن‌ژرمن را نیز در کارنامه داشت در لیگ موفق نبود اما به مانند همیشه در لیگ اروپا با رساندن توپچی‌ها به فینال نشان داد که مربی کار بلد و کهنه‌کاری است.

*چلسی گرچه ۲۰بازی اول فصل را با قدرت پشت سر گذاشت اما در نهایت تیم تحت هدایت ساری با یک افت مقطعی مواجه شد و در بدترین زمان ممکن از رقابت با من‌سیتی و لیورپول جا ماند.

نتیجه: سطح کیفی لیگ جزیره به دلیل جدال افکار مربیان صاحب سبکی چون کلوپ، پپ، امری، ساری و پوچتینو و حتی مورینیو در ابتدای فصل با منچستر بسیار بالا بود و این موضوع تمام بازی های فصل را مهم و حساس کرده بود و به همین دلیل تیم‌ها آمادگی بالای بدنی،تاکتیکی و تمرکزی روبه روی هم قرار می‌گرفتند.

انتقال کیفیت لیگ جزیره به لیگ قهرمانان

در نهایت این روند که در لیگ جزیره به شدت مورد توجه قرار داشت به لیگ قهرمانان نیز منتقل شد و نمایندگان لیگ جزیره در لیگ قهرمانان آمادگی و روحیه جنگ‌طلبی خود را به رخ کشیدند. البته تقابل انگلیسی‌ها در لیگ قهرمانان هم باعث قربانی و حذف شدن من‌سیتی مقابل تاتنهام نیز شد.

آخرین باری که دو تیم انگلیس در لیگ قهرمانان مقابل هم صف آرایی کردند به فصل ۲۰۰۷ بر می‌گردد که چلسی و منچستر به مصاف هم رفتند و با قهرمانی شیاطین سرخ همراه شد.

لیونل مسی؛ تنهاتر از همیشه در بارسلونا

داشتن بهترین بازیکن جهان شاید به یک مشکل منتهی شود اما نه درباره لیونل مسی که الان خیلی بهتر از روز اول کارش در بارسلونا است. مشکل را البته نباید به لئو ربط داد که در فینال جام حذفی به زدن گلی نزدیک شد که می‌توانست بهترین گل تاریخ فینال جام حذفی باشد.

این تقصیر فوق‌ستاره آرژانتینی نیست که تنها گل آبی‌اناری‌ها را زد و از معدود بازیکنان مثبت تیم در این دیدار بود. بارسلونا مشکل جدی دارد چون داشتن مسی در تیم بهانه خیلی خوبی برای فرار از زیر بار مسوولیت‌ها است. من چرا باید سعی کنم دریبل بزنم وقتی لئو کنارم است؟ چرا به‌دنبال اورلپ باشم و بخواهم بین خطوط پاس بدهم یا تلاش کنم یک بازیکن که یارگیری نشده را پیدا کنم وقتی می‌توانم توپ را به مسی بدهم و او مشکل را حل کند؟ برای رقبا هم کار سختی نیست چون سیستم دفاعی‌شان متمرکز بر متوقف کردن شماره ۱۰ می‌شود.

تنها کسی که در استادیوم بنیتو ویامارین در چنین دامی نیفتاد، مالکوم بود؛ تنها کسی که فقط دنبال لئو نمی‌گشت. لوییس سوارس با وجود سن و سال و کمبودهایش دیگر بازیکنی است که مسوولیت قبول می‌کند و می‌خواهد معادله را به‌هم بزند.

عثمان دمبله هم این توانایی را دارد اما او جوان است و برای همین نگرش درستی ندارد ضمن اینکه زیاد مصدوم می‌شود. پیکه هم تلاش می‌کند اما نمی‌تواند دائما در خط حمله باشد وقتی تیم ایده خاصی را دنبال نمی‌کند. در سال‌های قبل، بازیکنان دیگری بودند که سهم‌شان از مسوولیت را قبول می‌کردند. مثلا در زمان لوییس انریکه، نیمار بود و در زمان پپ گواردیولا و تیتو ویلانووا، ژاوی، آندرس اینیستا و دنی آلوز بودند ضمن اینکه مهاجمان گلزنی بودند که می‌توانستند سرنوشت مسابقه را رقم بزنند مثل ساموئل اتوئو، زلاتان ابراهیموویچ، پدرو و الکسیس سانچس. اینجا مشکل اصلی بارسلونا است.

همه عادت کرده‌اند به اینکه مسی نتیجه را به نفع تیم عوض کند. همه تیم نقشی حاشیه‌ای دارند و فقط از مسی حمایت می‌کنند که هم آهنگساز است و هم خواننده اما در یک ارکستر همه باید ساز بزنند. یک نفر به‌تنهایی نمی‌تواند همه فصل کنسرت برگزار کند و این بارسلونای ارنستو والورده رو به بدترشدن است. تصور کنید اگر این دو قهرمانی لالیگا را به‌دست نمی‌آوردند، چه اتفاقی می‌افتاد؟

مقصر بحران بارسلونا کیست؟

در سه هفته بارسلونا از تیمی پر از استعاره و رویا برای قهرمانی در سه‌گانه، به تیمی سرخورده به‌خاطر حذف از لیگ قهرمانان و شکست در فینال جام حذفی اسپانیا به والنسیا تبدیل شده است، برای همین همه دنبال مقصر این بحران می‌گردند.

ارنستو والورده: تمرکز روی مربی است که نتوانست تیمش را از نظر روانی آماده مشکلات بازی در آنفیلد کند و همان اتفاق سال گذشته در رم تکرار شد. بعد هم نتوانست تیم را برای فینال جام حذفی آماده کند. ترکیب اصلی او برای آخرین بازی فصل بیش از حد محافظه‌کارانه بود و سه بازیکن را از ابتدا در زمین گذاشت که تازه از بند مصدومیت رها شده بودند از جمله فیلیپه کوتینیو که با وجود فرم رقت‌بارش به‌نظر می‌رسد کنارگذاشتنی نیست. هیچ منطقی پشت حفظ این برزیلی در بازی‌های بزرگ نیست مگر پرهیز از کاهش بیشتر ارزش او. واقعا خیسون موریو چه دستاوردی برای تیم داشت که به‌عنوان یک خرید اضطراری به آنها اضافه شد؟ انتقاد از سیستم بازی هم وجود دارد و هواداران از این ۲-۴-۴ اصلا راضی نیستند.

بازیکنان: هیچ‌کس به اندازه لیونل مسی بی‌گناه تلقی نمی‌شود. در آنفیلد سه موقعیت طلایی فراهم کرد که می‌توانست راه بارسا برای فینال لیگ قهرمانان را هموار کند. در فینال کوپا دل ری هم گل زد و توپ را به تیرک دروازه حریف کوبید. مانع ذهنی آنفیلد هنوز برای تیم مشکل است. درست است که تیم به اندازه کافی روی این قضیه کار نکرد اما انفعال بازیکنانی که تا آن موقع همه چیز را برده بودند، غیرقابل توضیح است بخصوص روی گل چهارم. عامل مهم دیگر این است که هسته مرکزی تیم پا به سن گذاشته، همه ۳۰سال به بالا هستند و با توجه به تعداد بالای بازی‌ها در هر فصل، نشانه‌های ضعف به‌تدریج بروز می‌کنند.

مدیر فنی: پپ سگورا سیبل آسانی برای انتقادات شده چون تصور می‌شود او با سنت باشگاه مخالف است و در عوض مایل به بازی فیزیکی است. با این وجود بیشترین انتقادات به خریدهای او وارد شده. تابستان قبل آرتورو ویدال، کلمان لانگله، مالکوم و آرتور ملو را خرید و اگرچه اینها ضعیف نبودند اما فقط دو نفر اول انتظارات را برآورده کردند؛ آرتور بعد از شروعی درخشان در سرازیری افتاد و مالکوم فرصتی پیدا نکرد. در ژانویه، موریو و کوین پرینس بواتنگ قرض گرفته شدند؛ یکی به خواست والورده و دیگری با میل اریک آبیدال، اما هیچ‌کدام هیچ کاری نکردند. کار روی فروش می‌تواند کلید استراتژی بارسا باشد اما باید جانشینی برای خوردی آلبا پیدا کنند که فرمش در اواخر فصل افت کرد، ضمن اینکه یک مهاجم خوب دیگر لازم دارند.

مدیریت: خوسپ ماریا بارتومئو به‌عنوان بالاترین مقام اجرایی باشگاه مسوولیت زیادی دارد و اعتمادش به والورده آشکار بوده، چند ماه قبل قرارداد او تمدید شد. حمایت او که گاهی در مورد بازیکنان زیادی بوده، به‌معنای آن است که او در بخش فنی تصمیم می‌گیرد. تغییرات او در طول سال‌های ریاستش بی‌پایان بوده؛ از آندونی زوبیزارتا، رائول سالنهی، آلبرت سولر و روبرت فرناندس گرفته تا کمیته متشکل از کارلس رکساچ، آریدو برایدا، خوردی مستره، خاویر بورداس و حالا پپ سگورا، اریک آبیدال و رامون پلانس. باورش سخت است که همه آنها به‌خاطر اشتباهات‌شان کنار گذاشته شدند.

مصائب نقل و انتقالات رئال: برای خرید باید فروخت

روزنامه آ اس مدعی شد بر اساس قوانین FFP یوفا، رئال مادرید تنها می‌تواند ۱۰۰ میلیون یورو بیشتر از درآمد ناشی از فروش بازیکن، در بازار صرف خرید بازیکنهای جدید کند.بر اساس بندی از قوانین بازی جوانمردانه مالی یوفا، رئال مادرید در فصل نقل و انتقالات تنها مجاز است به اندازه ۱۰۰ میلیون یورو بیشتر از درآمد ناشی از فروش بازیکن، در بازار نقل و انتقالات تابستانه برای خرید بازیکنان جدید خرج کند.

بر اساس برنامه‌های نقل و انتقالاتی رئال، با توجه به این قانون، حداکثر هزینه‌ای که این باشگاه می‌تواند در فصل نقل و انتقالات بکند به چیزی در حدود ۲۰۰ میلیون یورو بالغ خواهد شد. با این حساب مادرید احتمالاً تعداد بیشتری از بازیکنان خود را خواهد فروخت تا بودجه لازم برای خرید ستاره‌های کهکشانی مورد نظرش را در اختیار داشته باشد.

این قانون یوفا که به گزارش آ اس در اصل برای محدود کردن دو باشگاه ثروتمند منچسترسیتی و پاری سن ژرمن در بازار نقل و انتقالات وضع شده با موافقت دیگر باشگاه‌های اروپایی روبرو شده چرا که این باشگاه‌ها معتقدند سرمایه هنگفت دو باشگاهی که به آنها اشاره شد رقابت در بازار نقل و انتقالات را انحصاری خواهد کرد.اما حالا که رئال مارید مصمم است امسال تابستان با ولخرجی در بازار نقل و انتقالات، تیمش را دچار تغییر و تحولات عمده کرده و فصل بعد با سیمایی جدید و قدرتی چند برابر قدم به رقابتها بگذارد، از این قانون ناراضی است و گمان می‌کند این محدودیت برایش دست و پا گیر خواهد شد.آ اس می‌گوید با این تفاصیل رئال مادرید در فصل تابستان بیش از هر چیز برای فروش بازیکن تلاش خواهد کرد. اولین ستاره‌ای که خروجش از رئال قطعی است گرت بیل است که مدیران رئال گمان می‌کنند همچنان در لیگ برتر از بازار خوبی برخوردار است.

از دیگر ستاره‌هایی که رئال به فروش آنها با رقمهای بالا امیدوار است باید به خامس و کوواچیچ اشاره کرد که انتظار می‌رود در انگلیس مشتری‌های دست به نقد بزرگی داشته باشند. رئال تنها در صورت فروش این سه ستاره است که می‌تواند به هدفش یعنی هزینه کردن ۳۰۰ میلیون یورو در بازار برسد چرا که انتظار دارد از فروش این سه بازیکن چیزی در حدود ۲۰۰ میلیون یورو درآمد داشته باشد.

به گزارش آ اس، علاوه بر سه ستاره‌ای که به آنها اشاره شد، رئال چند بازیکن دیگر را نیز در فهرست فروش قرار داده که از جمله آنها می‌توان به چند بازیکن رئالی که به صورت قرضی در اختیار باشگاه‌های دیگر هستند مثل تئو، مایورال و ده توماس اشاره کرد و از بازیکنان رسمی باشگاه هم کیلور ناواس، لوکاس واسکز، ماریانو و لیورنته در فهرست فروش قرار گرفته‌اند.

اخبار

ادعای سان: توافق رئال و چلسی برای انتقال هازارد

روزنامه انگلیسی سان مدعی شد مذاکرات دو باشگاه رئال مادرید و چلسی برای بررسی شرایط انتقال ادن هازارد، ستاره بلژیکی چلسی به رئال، که در دو هفته گذشته بین دو باشگاه جریان داشت سرانجام با توافق به پایان رسیده و هازارد با پرداخت ۱۳۰ میلیون یورو از سوی رئال به چلسی، به پایتخت اسپانیا خواهد رفت و پیراهن رئال مادرید را به تن خواهد کرد. دیروز خبرهایی از صحبت‌های فلورنتینو پرز، رئیس باشگاه رئال مادرید منتشر شد که آنها را در گفتگو با یک رادیوی اسپانیایی مطرح کرده و به تعریف و تمجید از هازارد پرداخته بود.

رئیس رئال مادرید در این گفتگو از اینکه انتقال هازارد به رئال مادرید سالها است رویای او بوده به صورت تلویحی به این اشاره کرده بود که اطمینان دارد هازارد از فصل آینده برای رئال توپ خواهد زد. این در حالی است که هازارد در فصل جاری هم با پیراهن چلسی عملکرد درخشانی داشته و برای آبی‌پوشان لندن در ۵۱ بازی، ۱۹ گل به ثمر رسانده و ۱۶ پاس گل داده است. بر اساس ادعای سان، توافق دو باشگاه بر سر هازارد به این صورت است که چلسی در پرداخت اولیه مبلغ ۱۱۳ میلیون یورو از رئال مادرید دریافت خواهد کرد و این احتمال وجود دارد که در مراحل بعدی این قرارداد ۱۷ میلیون یوروی دیگر نیز از سوی رئال به این مبلغ اضافه شود. سان توضیح دیگری درباره جزئیات توافق دو طرف منتشر نکرده است. اما گزارش سان درباره دستمزد هازارد در رئال مادرید که به صورت مجزا از قرارداد دو باشگاه، بین ستاره بلژیکی و رئال مادرید تعیین شده است می‌گوید هازارد با رئال قراردادی چهارساله امضا خواهد کرد و هر هفته ۴۰۰هزار پوند دستمزد خواهد گرفت.

افشاگری کاوانی درباره ماجرای اختلاف با نیمار

ادینسون کاوانی مهاجم اروگوئه‌ای تیم فوتبال پاری‌سن‌ژرمن می‌گوید در ماجرای اختلافی که میان او و هم‌تیمی برزیلی‌اش نیمار بر سر زدن ضربات پنالتی در فصل ۱۸-۲۰۱۷ به وجود آمد، سرمربی وقت تیم اونای امری مقصر بود. کاوانی درباره آن ماجرا به شبکه ESPN گفت: «اتفاقی که در آن لحظه رخ داد تقصیر اونای امری بود. قصد انتقاد از کسی را ندارم اما آن اتفاق مساله‌ای است که باید درباره‌اش شفاف‌سازی شود. موقع زدن آن ضربه پنالتی من به نیمار گفتم «من پنالتی‌زن تیم هستم» و بعد ما با هم مشاجره داشتیم. بعد در رختکن تیم من به او گفتم که منظورم چه بوده است. بعد از آن ماجرا، امری گفت که از این به بعد نیمار پنالتی‌زن تیم خواهد بود و من از او پرسیدم که چرا. به امری گفتم یک سال پیش ما در مورد زدن پنالتی‌ها اینگونه توافق کرده بودیم که من پنالتی‌زن تیم باشم اما او به من گفت که دارم روی حرفش حرف می‌زنم. در نهایت من گفتم، مهم نیست، بگذار نیمار پنالتی‌ها را بزند.»

مهاجم نوک سابق ناپولی سپس به یکی دیگر از خاطرات تلخ دوران بازیگری‌اش در پاری‌سن‌ژرمن، باخت ۶ بر یک مقابل بارسلونا در نوکمپ در دور برگشت مرحله یک هشتم نهایی لیگ قهرمانان اروپای سال گذشته اشاره کرد و ادامه داد: «آن بازی واقعاً روی من تأثیر گذاشت. بازی وحشتناکی بود چون هیچ‌کسی انتظارش را نداشت. پس از بازی شب‌ها از ناراحتی خوابم نمی‌برد. شب‌ها در خانه بیدار می‌مانم و مطالعه می‌کردم. کم‌کم نگران شدم چون شب‌ها یکی پس از دیگری می‌گذشت و من دیگر نمی‌توانستم بخوابم. گاهی وقت‌ها تا ساعت هشت و نیم صبح بیدار می‌ماندم و آن موقع خوابم می‌گرفت که البته آن موقع باید به تمرینات می‌رفتم. با پزشکان تیم صحبت کردم و آنها مرا به آرامش دعوت کردند. آنها برایم یک قرص تجویز کردند و من کم‌کم دوباره به حالت قبل برگشتم.»

ونگر در فکر قبول پیشنهاد ویسل کوبه ژاپن

رسانه های انگلیس از پیشنهاد باشگاه ویسل کوبه ژاپن به ونگر خبر داده اند. این باشگاه ثروتمند ژاپنی در اندیشه بازگرداندن ونگر به فوتبال ژاپن است و هفته گذشته مقامات این تیم به اروپا سفر کردند تا با ونگر دیدار کنند. گفته می شود پیشنهاد این تیم از نظر مالی بسیار خوب است و ونگر در حال اندیشیدن به این پیشنهاد است. ویسل کوبه تیمی با توان مالی قابل توجهی است که بازیکنان بزرگی همچون اینیستا، ویا، لوکاس پودولسکی و سرخی سامپر را در سال‌های اخیر به خدمت گرفته است. آرسن ونگر از می سال گذشته و بعد از جدایی از آرسنال، هدایت تیمی را نپذیرفته و حضور در ویسل کوبه می تواند آخرین تجربه مربیگری وی پیش از بازنشستگی باشد. ونگر ۲۳ سال قبل تجربه حضور در لیگ ژاپن و هدایت تیم ناگویا را در کارنامه اش دارد.

تغییر موضع بارسلونا؛ والورده ماندنی شد

در حالی که دوشنبه شب و صبح روز سه شنبه اکثر رسانه های اسپانیا از تصمیم سران بارسلونا برای برکناری ارنستو والورده خبر دادند حالا تمامی رسانه های معتبر این کشور گزارش دادند که رئیس بارسلونا حامی بزرگ والورده است و تصمیم نهایی این شده که مربی اسپانیایی به کار خودش در نیوکمپ ادامه دهدوالورده که در تابستان ۲۰۱۷ هدایت بارسا را بر عهده گرفت توانسته با این تیم فاتح دو لالیگا و یک کوپا دل ری شود اما حذف از لیگ قهرمانان در دو فصل اخیر با شکست سنگین مقابل رم و لیورپول و همچنین شکست اخیر مقابل والنسیا در فینال کوپا دل ری باعث شده انتقادات از این مربی زیاد شود و عده بسیاری از هواداران بارسا خواهان جدایی او شوند. با وجود نارضایتی هواداران، بارتومئو و بازیکنان کلیدی بارسا از جمله لیونل مسی و جرارد پیکه در رسانه ها والورده حمایت کردند و بنظر می رسد همین مسئله در نهایت منجر به ماندنی شدن او در نیوکمپ شده است.